

POSUDEK VEDOUCÍHO DIPL. PROJEKTU FA ČVUT 2018/19 P A T R I K A V Ý K R U T Y

S Patrikem Výkrutou jsme v atelieru pracovali na projektu školy architektury do Drážďan. Jeho projekt, standardně odvedený, nás tehdy nijak nezaujal. Proto nás překvapilo, a přiznám, že i potěšilo, že se Patrik tehdy pracující v atelieru profesora Stempela, přihlásil na diplom k nám.

Do předdiplomního semináře vstupuje s rozhodnutím, vrátit se do rodného města a v Písku hledá místa, která by si zasloužila zásah architekta a souběžně s tím odpovídající program. Nachází místo se silným historickým nábojem, u kostelíku Sv. Václava. Místo na levém břehu Otavy, s právě dokončenou lávkou Josefa Pleskota. A nachází i důstojného partnera, Filmovou Akademii Miroslava Ondříčka, která může silně identifikovat město. Právě „objevení“ místa, jak v širším kontextu, tak v bezprostředních urbanistických vazbách, je zásadním přínosem projektu.

Patrik si tedy vyzkoušel reálnou, i když hodně zidealizovanou práci architekta od hledání lokality, oslovení potenciálního developera, spolupráce na programu až po vlastní návrh. Kromě předpokládaného absolutoria ne této škole musí Patrika těšit i závěrečná zpráva představitelů školy, která konstatuje, cituji *“...p. Výkruta předkládal své návrhy a konfrontoval je s našimi požadavky. Mohu říci, že p. Výkruta pozorně naslouchal našim představám a v mnohém přinesl i lepší řešení, než jaká jsme navrhovali my. Poslední verzi studie- projektu, kterou jsem viděl, bych za jistých okolností- dostatku finančních prostředků-velmi rád zrealizoval. Přinesla by škole řadu výrazných zlepšení ve srovnání se stávajícím stavem, otevřela by se také veřejnosti a obohatila město Písek o další možnosti kulturního využití....“* Shrnuje tedy vše, co si Patrik Výkruta vytýčil v mottu svého projektu. Přál bych FAMO i Písku takovou školu.

Patrik pracoval celý rok, tedy na obou fázích projektu, navzdory komplikaci se zlomenou nohou, s obrovským zaujetím. S klidem profesionála postupoval krok po kroku, projekt od počátečních skic, tvarově bohatých, postupně zjednodušoval a čistil až do neobyčejně racionálních půdorysů a tohoto „novofunkcionalistického“ tvarosloví. Neměl tolik štěstí jako Otakar Novotný, aby mohl víc zapojit vodu, ani renesanční věž, ale jeho práce mi Mánes evokuje.

Z výše popsaného je patrné, že mám diplomní projekt Patrika Výkruty rád, doporučuji ho komisi jednoznačně k přijetí a hodnotím jej stupněm **B velmi dobrý**.

V Praze 7.6.2019

Tomáš Novotný